

Femtonde söndagen under året

Lyckligtvis finns det alltid människor som vill göra något gott med sitt liv. Det är ju därför vi har blivit skapade och placerade i denna värld. Vi har alla en underbar uppgift att göra världen bättre, vackrare och mer rättvis. Gud har en plan för var och en av oss. Det är en stor glädje när någon verkligen förstår detta och försöker inrätta sitt liv på bästa sätt. Det är bra om vi regelbundet ställer oss frågan: ”Vad vill jag med mitt liv?” Eller som den laglärde i dagens evangelium som frågade Jesus: ”Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?” (Luk 10:25). Hans fråga hjälper oss att komma ihåg att detta liv inte är det enda. Vi är kallade till det eviga livet. Vi måste leva detta liv på ett sådant sätt att vi kan få ta emot det eviga livet. Genom sitt ord och sina bud har Gud gett oss riktlinjer och inspiration som hjälper oss att hitta rätt i livets alla labyrinter.

Därför är det så viktigt att vi tar till oss Guds ord och blir hemmastadda i Bibeln. ”Ordet är dig mycket nära, i din mun och i ditt hjärta, så att du kan göra efter det” (5 Mos 30:14). Guds bud måste ge oss ljus för hur vi skall leva och handla. Gång på gång får vi låta Guds ord och bud lysa upp vår väg genom livet. Vi blir aldrig riktigt fullärda i denna konst. Mer och mer kan vi bli genomsyrade av Guds kärlek och ljus, så att det blir helt naturligt för oss att leva i Jesu efterföljd, i kärlek till Gud och vår nästa. ”Och vem är min nästa?” (Luk 10:29). När vi ställer oss denna fråga tänker vi ofta på vem det är som behöver mig och som jag skall hjälpa. Vi utgår automatiskt från oss själva. Det faller sig helt naturligt för oss.

Samtidigt ser vi att det är tvärtom när Jesus framlägger och förklarar sin liknelse om den barmhärtige samariern. Det är han som gjorde det goda som var den överfallne mannens nästa. Att vara någons nästa är att göra honom eller henne gott. Det är en hederstitel att vara någons nästa. Egentligen är det förstås Jesus själv som är vår nästa. Ingen har visat oss större barmhärtighet i vår nöd än han. Han är allas vår barmhärtige samarier. Ser vi saken ur hans synvinkel och försöker efterlikna honom kan vi också bli en äkta nästa för våra medmänniskor. Det är viktigt att göra denna perspektivförändring. Annars är risken stor att vi bara sitter och väntar på att någon barmhärtig samarier skall dyka upp och ta hand om oss och förbinda våra sår. Det är så lätt att fasta i oss själva och att bli frestad till självömkan och pocka på de andras omsorger.

Genom vårt dop är vi så djupt förenade med Jesus att vi också får förvalta och dela ut hans barmhärtighet. Han är vår nästa för att vi skall kunna bli en äkta nästa för våra medmänniskor. ”Hjälp oss, som kallar oss kristna, att ta avstånd från mörkrets makt och leva i dopets nåd”, så bad vi i kollektbönen. Hela tiden får vi ta avstånd från mörkret och leva i Guds ljus. Vi behöver den helige Ande som en inre kompass, som hjälper oss att mer och mer bli en nästa för alla vi möter. Därför

är dagens liknelse så älskad i alla tider, ja, långt utanför de kristnas krets anar människor något av Guds budskap och meningen med livet. Även i vår individualistiska tid behövs det "hemsamariter" och andra som tar sin kallelse att leva som barmhärtiga samarier på blodigt allvar. För det kan kosta oss blod, svett och tårar att leva som nästa och hela tiden söka de andras bästa. Men det är bara de människor som har levat så som man kommer ihåg. Det är bara dessa rättfärdiga som bär upp världen och ger mening åt livet.

"Gå du och gör som han!" (Luk 10:37), så avslutas dagens evangelium. Gör som Jesus, följ honom. Använd hans gärningar, tänk hans tankar. "Han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste" (Kol 1:18). Han som är den främste har tagit den sista platsen och blivit allas tjänare och nästa. Vi kan bara försöka bli kvar i honom och ta till oss all den kärlek som strömmar ut ur hans hjärta för att förvandla vårt hjärta och gör det till ett barmhärtigt hjärta. Ju mer vi växer in i denna djupa personliga förening med Jesus, desto mer kan vi också få del av hans barmhärtighet. Ju mer vi får av den, desto mer kan vi också dela ut till alla sårade och behövande.

Vi ser att den barmhärtige samariern är Jesus själv, som har kommit för att hela alla sårade och ge dem sin nåd som ett läkemedel mot all synd och all svaghet. Samtidigt har Jesus också identifierat sig själv med alla sårade och utsatta människor. I dem väntar han på oss, så att vi kan bli hans nästa, som tar oss an varje behövande människa som kommer i vår väg, för att vi skall kunna bli hennes nästa. Gud vädjar till det bästa inom oss, för att vi skall bli värdiga att få bära det vackra namnet nästa. Varje dag på nytt får vi chansen att vara en annan människas nästa. Varje dag kan vi hjälpa en annan människa att bli en nästa för oss.

Det finns alltid någon som saknar en äkta nästa. Det finns alltid några som är bortglömda och är i desperat behov av en nästa, av den barmhärtige samarier. Den helige Ande kan som Johannes av Korset säger bli som en blindförare som hjälper oss, som kan fastna i självskhetens blindhet, att hitta någon som behöver oss som sin nästa. Det är en stor glädje när vi upptäcker att vi kan bli en nästa för någon som behöver oss. Då uppstår det nästan alltid en ömsesidighet i kärlek. Gåva ropar på gengåva. Kärlek skapar genkärlek. Det är så livet i kyrkan borde gestalta sig. "Se så mycket de älskar varandra", sade man i kyrkans begynnelse om oss kristna. Egentligen är vi kvar i samma begynnelse, för ständigt måste vi som kristna börja om på nytt. Vi måste inse vår svaghet och vårt ständiga behov av omvändelse. Lyckligtvis finns det alltid någon som väntar på oss för att vi också skall få den underbara möjligheten att vara en annan människas nästa. Men vi får aldrig berömma oss av detta, bara i all ödmjukhet tacka för att vi får den underbara möjligheten att dag efter dag bli en äkta nästa för någon annan.